

Dějiny obce v datech

1300 př.n.l.	první osídlení
5 stol.př.n.l.	halštatské hradiště
2. pol. 10.stol.	
	zánik opevněného slovanského hradiště
996	obec v majetku pražského knížete
1331	první písemná zmínka - Eliška Přemyslovna dává ves v manství
1337	odkup pozemků Dětrichem, zakladatelem kláštera v Klášterní Skalici
1357	stavba hradu Šember
1360	stavba dvora a tvrze Dolánky (1360 -?)
1579	v majetku rodu Smiřických
1621	majetek převzal Albrecht z Valdštejna
1623	v držení knížete Karla z Lichtenštejna
1712	majitelkou Marie Terezie Savojská, roz. kněžna z Lichtenštejnu
1754	pravidelná poštovní doprava v kraji
1760	stavba zvoničky na návsi (odstraněna r. 1923)
1770	první řádně stanovený učitel v Doubravčicích
1771	první číslování domů v obci
1777	vznik podrobné mapy panství (Alois I. Liechtenstein)
1780	doklad o 20 domech v obci Doubravčice
1849	zrušení poddanství
1850	zřízení okresního hejtmanství v Kostelci
1851	postaven křížek na cestě směr Masojedy manželé Blanskými z Doubravčic
1858	panství přebírá Jan II.Liechtenstein
1865	povodeň, protržení rybníků pod Doubravčicemi
1866	ubytování pruských vojáků, následná cholera v obci a okolí
1868	zřízení okresního hejtmanství a politicko-soudního úřadu v Českém Brodě
1891	založení Sboru dobrovolných hasičů v Doubravčicích
1898	umístění Jubilejního kamene Jana II. Lichtensteina pod obcí u Šembery
1912	založení kempelky v obci (zrušena 1952)
1921	konfiskace majetku rodu Lichtenštejnů, slavnostní odhalení Pomníku padlým
1923	stavba obecní kapličky svépomocí (odstraněna cca 1950)
1935	pravidelné autobusové spojení Č. Brod - Doubravčice - Úvaly
1942	zřízení obecního rozhlasu
1943	zadání vybudování obecního koupaliště na dolní návsi (dnes je zde KD)
1945	vznik MNV
1946	položení základního kamene KD Marie Majerové
1960	zrušení okresu Český Brod a přechod obce do okresu Kolín
1975	zrušení základní školy pro nedostatek žáků

2013	obecní MŠ
2014	obecní vodovod a kanalizace

Stručné dějiny obce

DOBA KAMENNÁ, BRONZOVÁ, SLOVANSKÁ

Území dnešního katastru obce bylo osídleno již v době kamenné, z doby bronzové se dochovaly nálezy, uložené v muzeích v Českém brodě a Kolíně. V lokalitě nazývané později Staré nebo Pusté Zámky bylo vybudováno jedno z nejstarších slovanských opevněných hradišť u nás. Celková rozloha hradiště činila cca 13 ha a zahrnovala v sobě i předhradí, osídlené již v době bronzové. Dnes je zde možno v lesích nalézt pásy mohutných valů a příkopů. Hradiště se nacházelo na hranici dvou kmenů: Čechů a Zličanů. Bylo zničeno koncem 9. století, pravděpodobně v rámci vojenských výbojů Přemyslovců na území Zličanů. Archeologické výzkumy lokality Stará Zámka pro váděl kolektiv pracovníků pod vedením Dr. Jaroslava Kudrnáče, vedoucího Archeologického ústavu, v letech 1961-77. Od roku 1958 je hradiště zapsáno v Ústředním seznamu nemovitých kulturních památek ČR.

DOBA SLAVNÍKOVSKÁ A PŘEMYSLOVSKÁ

Dá se usuzovat, že stejně jako nedaleký Kostelec nad Černými lesy, patřilo zdejší území do držení libických Slavníkovců. Růst vlivu a mocenské ambice rodu Slavníkovců se však nelíbily

vládnoucímu rodu Čechů - Přemyslovcům. Z té doby je zmiňován jakýsi spor mezi zličským knížetem a sv. Václavem, politické neshody mezi Slavníkovci a Přemyslovci.... to vše vedlo k zničení Kouřimi (sídelního města zličského knížete) a následně k vyvraždění rodu Slavníkovců na nedaleké Libici. Přemyslovci se poté stali vládci nad panstvím Slavníkovců. Doubravčicko touto událostí přešlo pod vládu pražského knížete (996).

První písemně doložená zmínka o vsi Doubravčice pochází z roku 1331, z období vlády Jana Lucemburského. V královské listině stojí, že ves dala královna Eliška Přemyslovna, za svého života, v manství jistému Hrozkovi z Hoholic. (nabízí se varianta, že se jednalo o jednoho z pánů z Hoholic, dnešních Úholiček u Roztok u Prahy). Další písemné zprávy jsou z roku 1357, kdy v nedaleké Klášterní Skalici založil Dětrich (Theodorik) z Portic cisterciácký klášter. Ve stejném roce zakoupil tento příbuzný pánů z Pardubic, biskup mindenský, probošt vyšehradský a kancléř císaře Karla IV. od pana Ješka z Náchoda (držitele černokosteleckého panství) pozemky u Doubravčic, na výstavbu kamenného hradu. O několik let později přikoupil i další pozemky a nechal vystavět dvůr s tvrzí zvanou Dolánky (zánik uváděn v 16.století). Klášterní hrad dostal název Šemberk (Schönberg) a zůstal v držení cisterciáků až do husitských válek, kdy byl, pravděpodobně husity, zcela zničen.

DOBA SMIŘICKÝCH

O sto let později se obec dostala do správy tuchorazského panství a v roce 1579 je již jako majitel uváděn rod Smiřických, vlastníci černokostelecké panství.

DOBA LIECHTENSTEINSKÁ

Smiřičtí vyčerpání spory v rámci svého rodu a po bitvě na Bílé hoře (1621) jsou o majetek připraveni a ten přebírá Albrecht z Valdštejna. Za velmi krátkou dobu ho odprodává knížeti z Lichtenštejna (1623). Po vyřízení sporů okolo majetku a jeho platby falešnými penězi, zůstává majetek v držení rodu Lichtenštejnů.

Zhruba o sto let později se dědičkou panství stává Marie Terezie, kněžna z Lichtenštejnu, provdaná za vévodu Tomáše Emanuela (Evžena) Savojského. Vládne zde neuvěřitelných 60 let a je svými poddanými velmi oblíbena; lidově se jí říkalo Savojska (Cafojska). Kromě péče o chudé a nemocné, zřízení fondů a nadace, nechala přestavět či nově vybudovat několik kostelů a budov v okolních vsích, na panství postavila sochy sv. Donáta a nařídila stavbu zvoniček. Je zaznamenáno, že Marie Terezie k nim objednala 33 zvonů. V Doubravčicích byla zvonička na návsi, patrně v místě dnešního pomníku padlým v 1. sv. válce (předpokládané vyobrazení zvoničky viz. ilustrace). Pozn. toto vyobrazení se potvrdilo, našla se pohlednice se záberem na návěs v době, kdy ještě zvonička existovala.

*Počátky zvoniček
(text převzat z encyklopedie Wikipedie)*

Ke vzniku obecních zvoniček dal popud především ohňový patent Marie Terezie, vydaný 21. srpna roku 1751. Obsahoval celkem 30 článků, které kromě nařízení zvonit, pokud vartýř vidí požár, a mít zvonek v každé obci, vydával také nařízení sázet stromy mezi domy, mít na návsi rybníček aj. Patent byl později ještě zpřísněn 24. ledna r. 1787 Josefem II., který zjistil, že vrchnost k jeho realizaci přistupuje velmi liknavě. Tato liknavost byla také důvodem, proč zvoničky mívají velmi variabilní výstavbu a rozměry - neboť se liší nejen teritoriálně a dobově, ale také podle majetkových možností vrchnosti.

Nejjednodušším typem obecní zvoničky je, když se zvonek zavěsí do koruny stromu - někdy není ani zastřešen. Tímto stromem bývá zpravidla mohutná návesní lípa, dub apod., není to však obecně platným pravidlem - například v Oslavici u Žďáru n. S. visel zvonek až do r. 1839 na švestce. Listí stromu velmi oslabuje slyšitelnost zvonku, proto se místo toho nahrazují zvoničky v rozsochách stromů samostatně stojícím rozsochatým kůlem, rovněž někdy zastřešeným. Tomuto typu se říká dvoják, zouvák nebo též vidlák (označení se zaměňují). Podobně jednoduchá zvonička je tvořena nikoli jedním rozsochatým kmenem, ale dvěma kmeny, nazývá se šrák. Dalším vývojovým krokem ve výstavbě zvoničky je vystavění boudy kolem kůlu. Tato bouda umožňuje zvoníkovi lépe čelit nepřízni počasí při zvonění, je jí též možné zamknout a navíc zvyšuje stabilitu kůlu. Posledním krokem je pak snaha, aby tato bouda byla nejen trvanlivá, ale také reprezentativní, a proto bývá více či méně architektonicky a slohově provedena. Bouda pak mívá kůl buď uvnitř nebo na své střeše.

V době Marie Terezie Savojské proběhla válka o rakouské dědictví a válka sedmiletá, ale ty nijak významně obec neovlivnily.

Roku 1754 byla zahájena pravidelná poštovní doprava na černokosteleckém panství; jednotlivé obce byly přiděleny pod poštu Český Brod nebo Plaňany.

Po porážce selského povstání u Chlumce r. 1775 prožívá černokostelecké panství hospodářský rozkvět. Dokladem jsou údaje o zvyšujícím se počtu domů v jednotlivých vesnicích; v Doubravčicích je k roku 1780 uváděno 20 domů.

Obec Doubravčice byla původně školou přidělena ke Škvorci, v letech 1685 - 1770 si občas vydržovala vlastního kantora. Teprve roku 1770 je v obci první řádně ustanovený učitel. Škola v Doubravčicích byla jednotřídní, navštěvovaly ji i děti ze Štíhlic a Masojed.

Majitel panství, Alois I. z Lichtenštejna, nechává roku 1777 vytvořit podrobnou mapu celého panství. Tato mapa je dnes uložena ve Státním oblastním archivu v Praze.

V polovině 19. stol. padl návrh na zřízení železnice (tzv. Olomoucko-pražská dráha), která měla vést přes Kostelec nad Černými lesy a přes vesnice do Prahy. Kosteletí však stavbu zamítli a tak dráha byla vybudována přes Český Brod, který od té doby vzkvétal a s ním i okolní vesnice u trati. Nádraží v Českém Brodě bylo dokončeno r. 1844, v roce 1929 bylo částečně zbořeno a přestavěno.

Roku 1858 se panství ujímá Jan II. Liechtenstein, který proslul jako lidumil a mecenáš. Rok 1865 byl v kraji velmi teplý, v červenci však nastaly deště a povodeň na Šembeře způsobila protržení hrází tří rybníků pod Doubravčicemi (torzo protržené hráze je na "Rozcestí na Šembeře") a zaplavila Český Brod. Rybníky pak již obnoveny nebyly, zachovány zůstaly až Mlýnský a Podvinný rybník před Č. Brodem.

Roku 1891 byl v obci založen Sbor dobrovolných hasičů, jehož činnost přerušila až 1. sv. válka (po ní byl r. 1921 znovu obnoven). SDH se staral nejen o požáry v obci a okolí (kterých však mnoho nebylo), ale pořádal i četné zábavy, lidové veselice a hrál ochotnické divadlo. Prvním požárem, u kterého SDH Doubravčice zasahoval, byl požár pudy v čp. 11 u Fr. Krčmáře (25.06.1896).

Sčítání lidu, které proběhlo na černokosteleckém panství roku 1890 ukázalo, že i na venkov proniká politika. V Doubravčicích se časem ustálila strana Agrární a strana Sociálně demokratická. Na přelomu století také vznikají v kraji první kmpeličky a záložny. Doubravčice nebyly výjimkou, kmpelička zde vznikla v roce 1912 (zrušena byla 1952).

Roku 1898 byly zřízeny v lesích na panství tzv. Jubilejní kameny, ke 40. výročí panování Jana II. Liechtensteina. Jeden z těchto kamenů, o kterých kníže při slavnostním odhalení podotkl, že mu připomínají spíše náhrobní kameny, se nachází pod obcí, poblíž "Rozcestí na Šembeře".

DOBA 1. SV. VÁLKY

V červenci 1914 vypukla světová válka, která měla dopad na celou naši zemi. Mobilizace donutila jít na frontu muže ve věku osmnáct až padesát let, docházelo tak k nedostatku pracovních sil ve všech odvětvích průmyslu i zemědělství. Slabou útěchou bylo nasazování válečných zajatců, přesto vznikaly nepokoje a situace, kdy kolabovalo zásobování obyvatelstva, v zimě se nedostávalo topiva (např. v místní škole se v od listopadu 1917 do března 1918 přestalo z důvodu zimy vyučovat).

Do válečného zásobování a pomoci byly zapojeny také školní děti, kterých v té době chodilo do doubravčické školy téměř 200 (!). V zápisu kroniky se lze dočíst, že již v roce 1914 školní mládež sebrala 17 kg ostružinového a jahodového listí na čaj pro vojáky, které bylo ke zpracování odesláno do firmy do Vídně.

Každá vesnice měla své válečné oběti, jejichž jména dnes můžeme číst na tzv. pomníkuči památníku padlým. V Doubravčicích byl tento pomník slavnostně odhalen v září 1921 a jsou na něm zapsána jména celkem 14 padlých občanů Doubravčic: Jos. Svoboda - J. Rojík - Jar. Pačes - A. Fousek - V. Jíra - A. Pačes - A. Lacina - Fr. Stoklasa - Boh. Hrdlička - Fr. Karbolka - K. Novák - A. Černý - A. Braniš - V. Pokorný. K těmto jménům je však zřejmě ještě třeba přiřadit některá další: Legionáře Josefa Matyse, který padl v srpnu 1918 u Tavatuje poblíž Jekatěrinburgu v Rusku, místního učitele J. Navrátila, který se nevrátil ze zajetí v Rusku, zůstal nezvěstný a několik let po skončení války byl prohlášen na žádost manželky za mrtvého. Z Doubravčic nalezeneme ostatně v seznamech obce legionářské ještě další tři jména: Josef Barták (nar.1894), Josef Braniš (nar.1893) a Václav Kaftan (nar.1877).

DOBA 1. REPUBLIKY

Konec války znamenal i nástup nového zřízení, které sebou přineslo mnohé změny. 28. října 1918 konala se v Doubravčicích Národní slavnost, v roce 1919 proběhlo sčítání lidu (obec měla 319 obyvatel v 68 domech).

Obec se rozšiřuje, stále více se osidluje tzv. Močidlo, kde si budují domky především řemeslníci a domkaři.

DOBA 2. SV. VÁLKY

Omezení a povinnosti tohoto období se týkaly i naší obce. Kontingenty, lístkový systém, kontroly četnictva i německých vojáků, hospodářské prohlídky apod. Při hospodářské kontrole (nenahlášených potravin) v roce 1943 byla odsouzena na 2,5 roku vězení Anežka Kopecká. O rok později proběhla prohlídka autobusu J. Strnada a objeveno 7 kg vepřového masa. Na nucené práce v kráném táboře v Polsku byli odsouzeni Fr. Kroupa a starosta Josef Šesták.

V roce 1942 byl zřízen obecní rozhlas, v roce 1943 bylo rozhodnuto o zavedení telefonu do vsi. Byla zadána výstavba obecního koupaliště pod kovárnou (kde je dnes Kulturní dům!), které mělo sloužit pro děti a dospělé a další část byla projektována jako požární nádrž. nemělo chybět

ani zázemí (dřevěné kabinky, občerstvení, toalety...).

Na výzvy Čs. rozhlasu jsou v lesích stavěny barikády, znemožňující hladký průjezd německých vojáků, směřujících na Prahu i těch, snažících se dostat do americké zóny. Doubravčičtí se při jejich následném odstraňování setkávají s motorizovaným oddílem, k fyzickému sporu však nedošlo. Zajímavé je, že kronika uvádí, že v roce 1945 není v obci hlášeno žádné úmrtí. V květnu 1945 přichází do obce Rudá armáda. V počtu 9000 mužů a 3000 koní se usazuje v obci a jejím okolí. Hlavní stanoviště si buduje na louce v Dolánkách (dnes Rozcestí na Šembeře). Obec je povinna odvody potravin pro muže i zvířata.

1945 - vznik MNV a začátek nové historie (nejen obce)

nepravidelně se pracuje :o)

